Dosarul nr.4-152/2026 4-26079894-18-4-24062026

HOTĂRÂRE
în numele LEGII

16 septembrie 2026 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul central)
Instanța de judecată, având în componența sa
Președintele ședinței, judecătorul NEGRU Nicolae
Grefierul SAMSI-CRIVORUCENCO
Valentina
Cu participarea:
Făptuitorului Garaba Ion

În lipsa agentului constatator Gabrialean Tatiana, care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa

a examinat în ședință de judecată publică, cauza contravențională în privința lui ***Garaba Ion***, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în or. Căușeni, str. ***** *****, ap.1, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art.179 Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei în instanța de judecată:
din 24.06.2026 până la 16.09.2026.
Procedura de citare a părților a fost legal executată.
În baza lucrărilor dosarului și a probelor cercetate în ședința de judecată, instanța

A CONSTATAT:

1. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr.2 din 23.06.2026, întocmit de agentul constatator din cadrul Primăriei or. Căușeni, Gabrialean Tatiana, Garaba Ion a fost învinuit de faptul că, în perioada mai-iulie 2025, a construit o anexă gospodărească alipită de peretele apartamentului nr.1 din str. ***** *****, or. Căușeni.
2. Astfel, acțiunile lui Garaba Ion au fost calificate de către agentul constatator în baza art.179 Cod contravențional.
3. Totodată, în baza prevederilor art.395 și 423^{10} Cod contravențional, procesul contravențional pornit în privința lui Garaba Ion, de către agentul constatator a fost remis spre examinare conform competenței la Judecătoria Căușeni (sediul central).

4. În ședința de judecată, făptuitorul Garaba Ion și-a recunoscut vina în comiterea faptei, însă, totodată, consideră că nu avea nevoie de careva acte permisive pentru ridicarea anexei care are o suprafață de doar 4 metri pătrați.
5. Agentul constatator Gabrialean Tatiana fiind legal citat despre data, ora și locul desfășurării procesului, în ședința de judecată nu s-a prezenta, depunând o cerere de examinare în lipsă, prin urmare, conducându-se de prevederile art.455 alin.(2) Cod contravențional, instanța a dispus judecarea cauzei în lipsa acestuia.
6. Audiind explicațiile părții în proces și examinând materialele prezentate în ședința de judecată, instanța ajunge la concluzia că procesul contravențional în privința lui Garaba Ion, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art.179 Cod contravențional urmează a fi încetat, din considerentele expuse infra.
7. Conform art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
8. În conformitate cu art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.
9. În conformitate cu prevederile art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.
10. Totodată, în temeiul art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Însă, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.
11. Potrivit art.462 alin.(1) și (5) Cod contravențional, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Dispozitivul cuprinde: a) soluția privind încetarea procesului contravențional; sau b) soluția cu privire la vinovăția persoanei de săvârșirea contravenției imputate și, după caz, la stabilirea sancțiunii contravenționale, la aplicarea măsurii de siguranță sau la înlăturarea executării sancțiunii.

12. Din esența și scopul legii contravenționale, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii.
13. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (cauza Ziliberberg împotriva Moldovei din 01.02.2005, §35, cauza Anghel împotriva României din 04.10.2007, §52 sau cauza Ozturk împotriva Germaniei din 21.02.1994).
14. Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurata în fața instanței de judecată revine, în primul rând, organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.
15. Potrivit art.179 Cod contravențional, executarea construcțiilor de orice categorie, a lucrărilor de modificare, reamenajare, consolidare și reparație capitală a clădirilor și edificiilor, indiferent de tipul de proprietate și de destinație, fără autorizație de construcție, eliberată în modul stabilit, se sancționează cu amendă de la 250 la 400 de unități convenționale aplicată persoanei fizice.
16. Instanța reține că, sub aspect juridic, contravenția prevăzută de art.179 Cod contravențional constă în executarea construcțiilor de orice categorie ori a lucrărilor de modificare, reamenajare, consolidare și reparație capitală a clădirilor și edificiilor, indiferent de tipul de proprietate și destinația acestora, fără autorizație de construire eliberată în modul stabilit.
17. Obiectul juridic al contravenției îl constituie relațiile sociale referitoare la respectarea disciplinei în domeniul urbanismului și construcțiilor, inclusiv a regimului legal de autorizare a lucrărilor de construcție. Obiectul material, după caz, îl poate constitui terenul, construcția sau partea construcției asupra căreia sunt executate lucrările neautorizate.
18. Latura obiectivă a contravenției se realizează printr-o acțiune de executare efectivă a unor lucrări care se încadrează în categoriile expres prevăzute de norma contravențională, cu condiția ca pentru respectivele lucrări să fie necesară autorizație de construire, iar aceasta să lipsească sau să nu acopere lucrările efectiv executate. Prin urmare, pentru reținerea răspunderii contravenționale nu este suficientă constatarea existenței unei construcții ori a unei modificări fizice a acesteia, fiind necesară individualizarea lucrărilor efectiv executate și stabilirea regimului lor juridic de autorizare.

19. Componența prevăzută de art.179 are caracter formal, astfel încât consumarea contravenției nu este condiționată de producerea unui prejudiciu material sau a altui rezultat vătămător. Fapta se consideră realizată prin executarea lucrării neautorizate, în condițiile prevăzute de lege.
20. Sub aspect subiectiv, răspunderea contravențională presupune existența vinovăției persoanei care a executat ori a dispus executarea lucrărilor. Simpla calitate de proprietar al imobilului nu este, prin ea însăși, suficientă pentru constatarea vinovăției, fiind necesară stabilirea legăturii concrete a persoanei cu executarea lucrărilor și a atitudinii sale psihice față de caracterul neautorizat al acestora.
21. Astfel, pentru constatarea existenței componenței contravenției prevăzute de art.179, instanța urmează să verifice în mod cumulativ: natura și caracterul lucrărilor executate, faptul executării efective a acestora, necesitatea legală a autorizației de construire, inexistența ori necorespunderea autorizației cu lucrările efectiv realizate, persoana care a executat sau a dispus executarea lucrărilor și vinovăția acesteia. În lipsa dovedirii oricăruia dintre elementele esențiale ale componenței, răspunderea contravențională în temeiul art.179 nu poate fi angajată.
22. În speța dată, conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 23.06.2026, Garaba Ion a fost învinuit de faptul că, în perioada mai-iulie 2025, a construit o anexă gospodărească alipită de peretele apartamentului nr.1 din str. ***** *****, or. Căușeni.
23. Astfel, acțiunile lui Garaba Ion au fost calificate de către agentul constatator în baza art.179 Cod contravențional.
24. Instanța de judecată mai reține că la materialele cauzei agentul constatator a anexat un șir de probe pentru a demonstra vinovăția lui Garaba Ion în comiterea contravenției prevăzute de art.179 Cod contravențional, și anume: procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr.2 din 23.06.2026; sesizarea depusă de Ciobanu Nadejda din 10.06.2026 adresată Primăriei or. Căușeni; procesul-verbal de cercetare la fața locului din *****.06.2026, cu planșa ilustrativă anexată; extrasele din Registrul bunurilor imobile; procesul-verbal de audiere a făptuitorului Garaba Ion din 23.06.2026.
25. Instanța remarcă faptul că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.
26. Astfel, instanța denotă faptul că agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal.

27. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept in *dubio pro reo*.
28. La modul concret, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție nu individualizează în mod suficient fapta imputată lui Garaba Ion prin prisma tuturor elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.179 Cod contravențional.
29. În acest sens, deși agentul constatator a indicat în procesul-verbal că fapta ar fi fost săvârșită în baza art.179 Cod contravențional, simpla indicare a numărului articolului nu echivalează cu realizarea obligației prevăzute de art.443 alin.(1) lit. e) Cod contravențional, potrivit căreia procesul-verbal trebuie să cuprindă încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indicii calificativi ai elementelor constitutive ale contravenției.
30. Or, în prezenta cauză, procesul-verbal se limitează, în esență, la mențiunea că Garaba Ion, în perioada mai-iulie 2025, „a construit o anexă gospodărească alipită de peretele apartamentului nr.1 din str. ***** *****, or. Căușeni”, fără a indica în ce constă, în concret, caracterul contravențional al acestei conduite.
31. Instanța reține că, pentru a putea fi subsumată dispoziției art.179 Cod contravențional, simpla împrejurare că o persoană a construit o anexă gospodărească nu este suficientă. Era necesar ca agentul constatator să stabilească și să indice în actul de constatare că lucrările efectuate constituie o construcție sau o categorie de lucrări pentru care legislația impune obținerea unei autorizații de construire și că persoana a executat respectivele lucrări în lipsa autorizației prevăzute de lege.
32. Cu alte cuvinte, descrierea faptei trebuia să permită identificarea concretă a conduitei ilicite, nu doar a rezultatului material al acesteia. În cazul de față, procesul-verbal nu indică ce lucrări de construcție au fost efectiv executate, care este caracterul lor tehnic și juridic, în ce constă anume încălcarea regimului de autorizare și care este norma legală în baza căreia asemenea lucrări necesitau autorizare.
33. Această omisiune dobândește o relevanță deosebită prin raportare la dispoziția art.179 Cod contravențional, întrucât norma respectivă nu sancționează simpla existență a unei construcții, ci executarea unor anumite lucrări fără autorizația de construire eliberată în modul stabilit.
34. Prin urmare, pentru realizarea laturii obiective a contravenției era necesar să fie stabilit, în primul rând, care este regimul juridic al anexei gospodărești respective și dacă, în raport cu natura, destinația, dimensiunile, amplasarea și caracteristicile acesteia, pentru executarea lucrărilor era obligatorie obținerea unei autorizații de construire.

35. Instanța constată însă că procesul-verbal nu face trimitere la nicio normă materială din domeniul urbanismului și construcțiilor care ar fi fost încălcată prin edificarea anexei respective.
36. Or, art.179 Cod contravențional reprezintă norma sancționatoare, însă caracterul neautorizat al lucrării trebuie determinat prin raportare la normele speciale care stabilesc regimul juridic al autorizării lucrărilor de construcție. În lipsa identificării acestor norme, nu poate fi verificat dacă, în speță, exista obligația legală de a obține o autorizație de construire și, implicit, dacă neobținerea acesteia constituie o conduită contravențională.
37. Astfel, agentul constatator nu a indicat care este norma materială din legislația în domeniul construcțiilor care stabilește obligația de autorizare pentru anexa gospodărească edificată de Garaba Ion și nu a precizat care dintre actele permisive prevăzute de legislația specială erau necesare pentru executarea lucrărilor respective.
38. În acest context, instanța apreciază că era necesar să se stabilească, în mod concret, dacă pentru edificarea anexei gospodărești în cauză era necesară autorizație de construire sau un alt act permisiv, care era actul permisiv concret ce trebuia deținut de făptuitor și care este temeiul normativ al acestei obligații.
39. Or, în lipsa unei asemenea constatări, nu poate fi identificat unul dintre elementele esențiale ale laturii obiective a contravenției prevăzute de art.179 Cod contravențional, și anume caracterul neautorizat al lucrărilor.
40. Nu este suficientă, prin urmare, constatarea agentului că „anexa gospodărească” a fost construită fără autorizație. O asemenea concluzie presupune, în mod logic și juridic, stabilirea prealabilă a faptului că pentru construcția respectivă legea impunea obținerea unei autorizații și identificarea actului normativ care instituie această obligație.
41. În aceeași ordine de idei, instanța constată că materialul probator administrat în cauză nu permite stabilirea cu certitudine a situației juridice a terenului pe care a fost edificată anexa.
42. Astfel, din probele prezentate nu rezultă în mod clar dacă anexa gospodărească indicată în procesul-verbal este amplasată pe terenul care aparține lui Garaba Ion ori dacă aceasta este edificată, integral sau parțial, pe un teren aparținând unei alte persoane.
43. Această împrejurare nu este una lipsită de relevanță pentru soluționarea cauzei. Stabilirea amplasamentului exact al construcției și a titularului dreptului asupra terenului pe care aceasta este edificată prezintă importanță atât pentru individualizarea obiectului material al faptei, cât și pentru stabilirea situației juridice a construcției și a raportului dintre persoana învinuită și lucrările efectuate.
44. Or, în cazul în care construcția este amplasată pe terenul făptuitorului, urmează a fi stabilit regimul juridic al terenului și dreptul acestuia de a edifica construcția respectivă, precum și actele permisive necesare. În ipoteza în care construcția este amplasată pe

terenul unei alte persoane, urmează a fi clarificate alte împrejurări juridice relevante, inclusiv temeiul în baza căruia Garaba Ion a executat lucrările și existența sau inexistența dreptului de a efectua asemenea lucrări pe terenul respectiv.

45. Instanța subliniază că aceste împrejurări nu pot fi prezumate și nici deduse exclusiv din faptul că anexa este alipită de peretele apartamentului nr.1 din str. ***** *****, or. Căușeni. Pentru stabilirea situației juridice a imobilului era necesară corelarea datelor privind amplasamentul efectiv al anexei cu datele cadastrale și cu actele care atestă drepturile asupra terenului.

46. Deși la materialele cauzei se regăsesc extrase din Registrul bunurilor imobile, instanța constată că acestea, astfel cum au fost prezentate, nu permit stabilirea fără echivoc a faptului că anexa gospodărească descrisă în procesul-verbal este amplasată pe terenul asupra căruia Garaba Ion deține un drept și nici nu individualizează suficient suprafața de teren ocupată de aceasta.

47. În consecință, probele administrate nu înlătură dubiul cu privire la amplasarea juridică a construcției, respectiv dacă aceasta este edificată pe terenul făptuitorului sau pe terenul unei alte persoane.

48. Or, potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale presupune, între altele, activitatea de colectare și administrare a probelor privind existența contravenției. Prin urmare, revenea agentului constatator obligația de a administra probe suficiente nu numai cu privire la existența fizică a anexei, ci și cu privire la circumstanțele care permit calificarea juridică a lucrărilor respective drept construcție neautorizată.

49. În acest sens, instanța reține că obligația organului constatator nu se reduce la identificarea unei construcții și la indicarea generică a art.179 Cod contravențional. Acesta trebuia să stabilească și să demonstreze toate împrejurările relevante pentru realizarea componenței contravenției, inclusiv: natura concretă a lucrărilor efectuate; regimul juridic al acestora; existența obligației de autorizare; actele permisive care trebuiau obținute; lipsa acestor acte; amplasamentul construcției și situația juridică a terenului, precum și legătura lui Garaba Ion cu executarea lucrărilor.

50. În lipsa acestor constatări, instanța nu poate substitui organul constatator prin stabilirea, pentru prima dată în cadrul examinării judiciare, a normelor speciale care ar fi fost încălcate, a actelor permisive necesare și a circumstanțelor faptice care ar demonstra caracterul neautorizat al construcției.

51. O asemenea substituire ar depăși limitele examinării judiciare a cauzei contravenționale și ar afecta dreptul persoanei la apărare, întrucât persoana trebuie să cunoască în mod clar fapta imputată, temeiul juridic al răspunderii și circumstanțele de fapt care constituie obiectul acuzației.

52. În cauza de față, Garaba Ion nu putea cunoaște, din conținutul procesului-verbal, în raport cu care normă specială din domeniul construcțiilor i se impută încălcarea obligației de autorizare și nici care act permisiv se pretinde că trebuia să îl dețină. Indicarea generică a art.179 Cod contravențional nu suplinește aceste lipsuri, întrucât norma sancționatoare nu individualizează regimul juridic al fiecărei categorii de construcții și nu stabilește, în sine, care acte permisive sunt necesare pentru fiecare tip de lucrare.

53. În acest context, instanța reține și incidența prevederilor art.443 alin.(1) lit. e) Cod contravențional, care impun indicarea în procesul-verbal a încadrării juridice a faptei, a normei materiale contravenționale și a indicilor calificativi ai elementelor constitutive ale contravenției. Aceste cerințe nu au un caracter pur formal, ci urmăresc să asigure individualizarea exactă a acuzației și posibilitatea efectivă a persoanei de a-și exercita dreptul la apărare.

54. În speță, deficiențele constatate se răsfrâng direct asupra posibilității instanței de a verifica existența tuturor elementelor componenței contravenției. Astfel, din procesul-verbal și din probele administrate nu rezultă cu certitudine nu doar dacă Garaba Ion nu deținea un act permisiv, ci, în mod primordial, dacă pentru anexa respectivă exista obligația legală de a deține un asemenea act și care era actul permisiv concret.

55. În egală măsură, nu rezultă cu suficientă certitudine situația juridică a terenului pe care este amplasată construcția și, implicit, circumstanțele în care Garaba Ion ar fi avut posibilitatea juridică și materială de a efectua lucrările imputate.

56. Instanța reiterează că, potrivit art.375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de lege, iar concluziile despre vinovăția persoanei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile legii se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional.

57. În consecință, dubiile existente în prezenta cauză nu se referă la împrejurări secundare sau nesemnificative, ci la însăși existența unor elemente esențiale ale faptei imputate, respectiv caracterul juridic al lucrărilor, existența obligației de autorizare, actul permisiv necesar și situația juridică a terenului pe care a fost edificată anexa.

58. În asemenea circumstanțe, instanța nu poate completa, prin presupuneri, acuzația formulată de agentul constatator și nu poate deduce existența obligației de autorizare doar din împrejurarea că a fost edificată o anexă gospodărească.

59. Mai mult, simpla existență fizică a unei construcții nu demonstrează, prin ea însăși, că aceasta a fost executată cu încălcarea regimului de autorizare. Pentru aceasta

este necesară demonstrarea raportului dintre lucrarea concretă și norma legală care impune autorizarea ei.

60. Prin urmare, instanța constată că materialul probator administrat nu oferă un suport probator suficient pentru concluzia că Garaba Ion a executat anume o lucrare pentru care legea impunea obținerea unei autorizații de construire și că a executat-o în lipsa actului permisiv corespunzător.

61. În aceeași ordine de idei, nu este demonstrată în mod suficient nici legătura dintre persoana lui Garaba Ion și caracterul neautorizat al lucrării, întrucât calitatea sa de proprietar al imobilului nu poate substitui demonstrarea tuturor împrejurărilor care formează componența contravenției.

62. Astfel, instanța ajunge la concluzia că, în cauza dată, nu a fost demonstrată existența în integralitate a laturii obiective a contravenției prevăzute de art.179 Cod contravențional, iar deficiențele procesului-verbal cu privire la individualizarea și calificarea juridică a faptei sunt dublate de insuficiența probelor privind regimul juridic al construcției și al terenului pe care aceasta este amplasată.

63. În aceste condiții, persistă dubii rezonabile care nu pot fi înlăturate prin probele administrate în cauza contravențională, iar acestea urmează a fi interpretate în favoarea lui Garaba Ion, conform principiului *in dubio pro reo*.

64. În consecință, procesul contravențional pornit în privința lui Garaba Ion în baza art.179 Cod contravențional urmează a fi încetat, întrucât nu a fost demonstrată existența în integralitate a faptei contravenționale imputate și a tuturor elementelor constitutive ale acesteia.

65. În corespundere cu prevederile art.441 alin.(1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile nu există faptul contravenției.

66. În conformitate cu art.461 Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute de articolele 441 și 445, instanța încetează procesul contravențional.

67. Instanța de judecată mai notează că, potrivit principiului *„actori incumbit probation”*, cel ce face afirmație în fața judecății trebuie să o și dovedească, astfel, instanța de judecată reiterează că, de către agentul constatator nu au fost acumulate probe care ar fi demonstrat comiterea de către Garaba Ion a contravenției imputate.

68. Așadar, prin prisma circumstanțelor expuse supra, instanța de judecată conchide că, în speță, în acțiunile lui Garaba Ion lipsește latura obiectivă și subiectivă a contravenției prevăzute de art.179 Cod contravențional, motiv pentru care va înceta procesul contravențional.

69. În conformitate cu art.art.395, 400, 441, 442, 458, 460 și 462 Cod contravențional, instanța de judecată

HOTĂRĂȘTE:

Procesul contravențional intentat în privința lui Garaba Ion în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr.2 din 23.06.2026 întocmit de agentul constatator din cadrul Primăriei or. Căușeni, Gabrialean Tatiana, pe semnele contravenției prevăzute de art.179 Cod contravențional, se încetează din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Căușeni.

Președintele ședinței,
Judecător **Negru Nicolae**